

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114204835
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114204835.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: U. Q., W.. X.X.XXXX, F. T., S. X, zastúpená: JUDr. Helena Schneiderová, advokátka so sídlom v Prešove, Floriánova č. 12, p r o t i žalovanému: C. Q., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T., S. X, M..Č.. T., L. XX, o zrušenie práva spoločného nájmu bytu a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd z r u š u j e účastníkom právo spoločného nájmu k dvojizbovému družstevnému bytu č. XX v bloku F.-X druhý vchod, prvé poschodie v T. W. G. S. Č.. X/XXXX s tým, že tento byt bude naďalej užívať ako členka Bytového družstva Prešov a výlučný nájomca žalobkyňa.

Žalovaný n e m á nárok na bytovú náhradu.

Z a s t a v u j e konanie o protižalobe žalovaného o zaplatenie 20.050 Eur.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 379,14 Eur na účet jej právnej zástupkyne, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 279,64 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou zo dňa 20.2.2014 sa domáhala po rozvode manželstva so žalovaným zrušenia spoločného nájmu k dvojizbovému družstevnému bytu č. XX v T. na ul. S. X/XXXX v bloku F.-X druhý vchod, prvé poschodie s tým, aby bola určená za ďalšiu výlučnú členku Bytového družstva Prešov a výlučnú nájomkyňu predmetného bytu. V žalobe poukázala na rozsudok tohto súdu sp. zn. 28C 97/2011 zo dňa 2.5.2012, ktorým žalovaný bol vylúčený z užívania daného bytu.

Žalovaný súhlasil síce so zrušením práva spoločného nájmu k predmetnému bytu, ale žiadal ho prikázať do svojho výlučného nájmu z dôvodu, že v minulosti zabezpečoval jeho rekonštrukciu. V písomnom vyjadrení žiadal tiež, aby bol zaviazaný vyplatiť žalobkyni sumu 20.050 Eur za členský podiel v bytovom družstve. Súd túto časť jeho podania posúdil ako vzájomný návrh, ktorý však žalovaný ešte pred začatím konania vo veci samej zobrať späť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, rozhodnutím o pridelení družstevného bytu zo dňa 31.1.1983, dohodou o užívaní bytu, stanoviskom bytového družstva Prešov, spismi tohto súdu 28C/97/2011 a 13C/42/2011, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov trvalo od 17.4.1982 do 17.5.2011, kedy bolo právoplatne rozvedené rozsudkom tohto súdu č.k. 13C/42/2011-17 zo dňa 13.4.2011. Návrh na rozvod podala žalobkyňa, ktorá poukázala na agresívne správanie manžela a tiež finančné problémy s tým, že posledné 4 roky má s manželom

neustály spor o zabezpečenie potrieb rodiny. Žalovaný v písomnom vyjadrení k tomuto návrhu zo dňa 18.3.2011 súhlasil s tým, že posledné 4 roky finančne zabezpečovala domácnosť len žalobkyňa.

Počas trvania manželstva účastníci nadobudli do spoločného nájmu dvojizbový družstevný byt č. XX nachádzajúci sa v bloku F.-X druhý vchod, druhé podlažie v T., W. G.. S. a na to na základe rozhodnutia OSBD v Prešove o pridelení tohto družstevného bytu pod č. XXXX zo dňa 31.1.1983. Byt bol pridelený na meno žalobkyne. Dňa 31.1.1983 bola podpísaná aj dohoda o užívaní tohto družstevného bytu prenajímateľom, teda Bytovým družstvom v Prešove a žalobkyňou. Medzi účastníkmi je nesporné, že išlo o tzv. stabilizačný byt, ktorý poskytol žalobkyni jej vtedajší zamestnávateľ ZVL Prešov, ktorý na kúpu členského podielu prispel nenávratným príspevkom vo výške 10.000,- Sk, ale zároveň žalobkyňa sa musela zaviazat' odpracovať u tohto zamestnávateľa 10 rokov.

Uznesením tohto súdu č.k. 8C/62/2011-16 zo dňa 17.3.2011 bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým súd zaviazal žalovaného, aby nevstupoval do predmetného bytu až do skončenia konania o jeho vylúčenie z užívania bytu. V rozhodnutí sa uvádza, že žalobkyňa v dôsledku agresívneho správania žalovaného bola nútená aj s dcérou z bytu odísť 17.2.2011 a bývať u svojich rodičov. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6.4.2011.

Následne sa viedlo na tomto súde pod sp. zn. 28C/97/2011 konanie o vylúčenie žalovaného s užívania tohto bytu. Žalobkyňa v ňom opäť poukázala na násilné správanie žalovaného. Žalovaný pritom na pojednávaní dňa 2.5.2012 prehlásil, že nemá záujem vrátiť sa do predmetného bytu. V konaní bola vypočutá aj dcéra účastníkov U. Q., ktorá ako svedkyňa potvrdila agresívne správanie žalovaného tak vo vzťahu k nej ako aj žalobkyni. Rozsudkom č.k. 28C/97/2011 -61 zo dňa 2.5.2012 bol žalovaný vylúčený z užívania daného bytu, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 5.7.2012.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení poukázala aj na konanie vedené na tomto súde pod sp. zn. 7C/133/2013, ktoré bolo začaté na základe žaloby žalovaného, ktorý žiadal, aby výlučnou nájomkyňou sporného bytu sa stala práve žalobkyňa, ale následne túto žalobu zobral späť. Žalobkyňa ďalej vo svojom písomnom vyjadrení uviedla aj to, že žalovaný sa počas manželstva správa nezodpovedne a len ona zháňala peniaze na vyplatenie dlhov na nájmomnom, aby o byt neprišli.

Žalovaný na pojednávaní prehlásil, že nájomné za byt uhradili obaja, zároveň však uznal, že z toho titulu mali dlhy a preto trikrát dostali výpoveď z nájmu. Na vyrovnanie jedného takého dlhu mu poskytli peniaze jeho rodičia. Žalovaný tiež potvrdil, že navrhoval žalobkyni prevod bytu na dcéru. Napriek tomu tvrdil, že nemá kde bývať a že preto má záujem o tento byt. V súčasnosti podľa jeho tvrdenia býva u synovca, ktorý sa zdržiava v zahraničí.

Prenajímateľ - Bytové družstvo Prešov vo svojom stanovisku potvrdilo, že účastníci sú spoločnými členmi družstva ako aj spoločnými nájomcami bytu, ktorý je predmetom tejto žaloby. Zároveň však uviedlo, že keďže nepozná pomery účastníkov, rozhodnutie vo veci necháva na zváženie súdu.

Podľa § 703 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

Podľa § 705 ods. 1 OZ ak sa rozvedení manželia nedohodnú o nájme bytu, súd na návrh jedného z nich rozhodne, že sa zrušuje právo spoločného nájmu bytu. Súčasne určí, ktorý z manželov bude byt ďalej užívať ako nájomca.

Podľa § 705 ods. 2 OZ ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

Podľa § 705 ods. 3 OZ pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

Podľa § 712a ods. 8 OZ ak ide o prípady podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety môže súd, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie alebo na prístrešie. Ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvode manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia, súd rozhodne, že bytová náhrada mu nepatrí.

V danom prípade nepochybne účastníkom vzniklo členstvo v Bytovom družstve Prešov ako aj právo spoločného nájmu k predmetnému družstevnému bytu a nesporné je aj to, že po rozvode manželstva sa na ďalšom nájme bytu nedohodli. Preto o zrušení práva ich spoločného nájmu k tomuto bytu musel rozhodnúť súd podľa § 705 ods. 2 vety druhej OZ. Pri rozhodovaní o ďalšom výlučnom nájmovci nebolo možné vychádzať z kritérií uvedených v § 705 ods. 3 OZ, keďže účastníci maloleté deti už nemajú a prenajímateľ ponechal rozhodnutie o tejto otázke na súd.

Súd v danom prípade považoval za najdôležitejšiu skutočnosť tú, že právoplatným rozsudkom bol žalovaný vylúčený z užívania daného bytu s poukazom na § 705a OZ. Praktickým dôsledkom tohto právneho stavu je to, že žalovanému nemôže byť tento byt prikázaný do výlučného nájmu. Ako výlučný nájomca by mal totiž právo užívať byt, ale zároveň by platil rozsudok o jeho vylúčení z užívania bytu, keďže žalobkyňa by mala aj naďalej právo bývania v danom byte. Preto súd považuje za neopodstatnenú požiadavku žalovaného, aby bol určený za výlučného nájmcu bytu a aj vyjadrenie žalovaného na pojednávaní, že má záujem byt užívať súd považoval za nepravdivé a vyhodnotil ho len ako jeho účelové tvrdenie. Súd k tomu záveru dospel na základe toho, že sám žalovaný na pojednávaní vo veci 28C/97/2011 prehlásil, že do tohto bytu sa nechce vrátiť a aj žalobkyni (ako sám uviedol) navrhoval previesť byt na dcéru. V minulosti dokonca dal žalobu, ktorou sa domáhal prikázania bytu do výlučného nájmu žalobkyni.

Žalovaný neuviedol v podstate žiadny relevantný dôvod preto, aby súd vyhovel jeho požiadavke, keďže vykonanie rekonštrukcie bytu z prostriedkov patriacich do BSM účastníkov rozhodne takýmto dôvodom nie je. Navyše súd zohľadnil, že v spornom byte od roku 2011 býva len žalobkyňa s dcérami, ktoré inú možnosť bývania nemajú. Súd tiež prihliadol na to, že žalobkyňa sa väčšou mierou pričlnila o nadobudnutie bytu, keďže ten bol jej pridelený ako stabilizačný od jej zamestnávateľa. Napokon bolo zohľadnené aj to, že ešte počas trvania manželstva účastníkov posledné 4 roky žalobkyňa sama uhradzaala nájomné za byt, čo opäť žalovaný potvrdil v spomínanom konaní 28C/97/2011, aj keď v tomto súdnom spore už tvrdil niečo iné. Jeho vyjadrenia na pojednávaní súd musel vyhodnotiť v mnohých smeroch ako nepravdivé v kontexte s inými dôkazmi, ale predovšetkým jeho vlastnými vyjadreniami z iných sporov.

Pri rozhodovaní o zrušení práva spoločného nájmu je potrebné rozhodnúť aj o bytovej náhrade. V danom prípade súd je viazaný výrokom rozsudku o vylúčení žalovaného z užívania a to s poukazom na § 159 ods. 2 O.s.p. Keďže k tomuto vylúčeniu môže dôjsť len pri fyzickom a psychickom násillí voči manželovi alebo jemu blízkej osobe (§ 705a OZ) potom je potrebné pri rozhodovaní o bytovej náhrade aplikovať § 712a ods. 8 OZ.

Úspešnej žalobkyni bola v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 99,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 279,64 Eur. Vykonané boli 4 úkony právnej služby, a to za prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, písomné stanovisko k vyjadreniu žalovaného a účasť na pojednávaní. Tarifná odmena za 1 úkon podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 je 61,87 Eur, pripočítaný bol aj režijný paušál 4 x 8,04 Eur s poukazom na § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.